

**УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
Комунальний навчальний заклад фахової передвищої освіти
"Коросунь-Шевченківський педагогічний фаховий коледж
ім. Т.Г.Шевченка Черкаської обласної ради"**

Затверджую
Директор педагогічного коледжу

Л.М.Семененко

«_____» 2021 р.

**ПРОГРАМА
вступного випробування з української мови
зі спеціальностей:
013 «Початкова освіта»,
014.10 «Середня освіта (Трудове навчання та технології)»**

Погоджено на засіданні циклової комісії викладачів української мови та літератури
Протокол № 8 від «22» березня 2021 року

Голова циклової комісії

К.О.Сизоненко

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
з української мови (диктант)
зі спеціальностей: 013 «Початкова освіта»,
014.10 «Середня освіта (Трудове навчання та технології)»
для абітурієнтів на основі базової загальної середньої освіти

Пояснювальна записка

Українська мова є державною мовою України, яка для більшості її громадян водночас є і рідною, мовою українського народу, який творив її упродовж багатьох століть. Вона неоціненна національна святиня, скарбниця духовних надбань народу, запорука його подальшого культурного прогресу. Головна функція рідної мови полягає в тому, що вона є засобом спілкування, пізнання нагромаджених людством культурних цінностей, а також засобом самовираження особистості.

Основна мета її вивчення в загальноосвітніх навчальних закладах України на сучасному етапі полягає у формуванні національно свідомої, духовно багатого мовної особистості, яка володіє вміннями й навичками вільно, комунікативно виправдано користуватися засобами рідної мови - її стилями, типами, жанрами в усіх видах мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо).

Відповідно до поставленої мети головними завданнями навчання української мови є:

- виховання потреби у вивченні рідної мови;
- формування духовного світу учнів, цілісних світоглядних уявлень, загальнолюдських ціннісних орієнтирів шляхом прилучення через мову до культурних надбань рідного народу і людства;
- вироблення у школярів умінь і навичок комунікативно виправдано користуватися засобами мови в різних життєвих ситуаціях під час сприймання, відтворення і створення висловлювань з дотриманням українського мовленнєвого етикету;
- засвоєння учнями базових орфоепічних, граматичних, лексичних, правописних, стилістичних умінь і навичок;
- ознайомлення учнів з мовною системою як основною для формування мовних, мовленнєвих умінь і навичок.

Зміст програми диференційовано на чотири взаємопов'язані змістові лінії: *лінгвістичну, комунікативну, культурологічну і діяльнісну.*

Лінгвістична змістова лінія включає мовознавчі поняття, вимоги до роботи над орфоепічними і граматичними нормами української літературної мови, правилами з орфографії та пунктуації; передбачено вивчення ряду тем із загального мовознавства, зокрема суспільної ролі мови, її розвитку, поширеності української мови у світі та ін. Ці знання є основою для формування правильного уявлення про структуру української мови у всій сукупності її виявлень, забезпечують оволодіння літературним мовленням.

Важливе пізнавально-практичне значення має розкриття існуючих між мовними явищами різних рівнів взаємозв'язків (лексики і словотвору, словотвору і морфології, морфології і синтаксису, орфографії і фонетики, орфографії і морфології, пунктуації і синтаксису та ін.). Це допоможе усвідомити системний характер мови, специфіку кожного виучуваного явища, які необхідні для здобуття глибоких і міцних знань.

Комунікативна змістова лінія містить:

- відомості про мовлення;
- перелік основних видів робіт.

У процесі її опрацювання учні повинні оволодіти такими мовленнєвознавчими поняттями, як спілкування і мовлення, ситуація спілкування, текст, монолог і діалог, типи, стилі і жанри мовлення.

Диктант є основою перевірки рівня мовної підготовки вступників.

ФОНЕТИКА. ОРФОЕПІЯ. ГРАФІКА. ОРФОГРАФІЯ

Звуки мовлення. Голосні і приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі; вимова звуків, що позначаються буквами *г і з*. Подовжені звуки.

Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв *я, ю, є, ї, щ* та буквосполучень *дз, дзь, дж*.

Склад. Наголос. Основні правила переносу.

Голосні наголошені й ненаголошені, їх вимова та позначення на письмі. Ненаголошені голосні *е, и, о* в коренях слів. Ненаголошені голосні, що не перевіряються наголосом.

Вимова приголосних звуків та позначення їх на письмі. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування *у-в, і-й*. Позначення м'якості приголосних на письмі буквами *ь, і, є, ю, я*. Сполучення *йо,ьо*.

Орфограма. Орфографічна помилка.

Правила вживання м'якого знака.

Правила вживання апострофа. Правильна вимова та написання слів з апострофом.

Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних та збігу однакових приголосних звуків.

Написання слів іншомовного походження.

БУДОВА СЛОВА. ОРФОГРАФІЯ

Спільнокореневі слова та форми слова. Основа слова і закінчення змінних слів. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.

Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Чергування *о-а, е-і, е-и*. Чергування *о, е* з *і*. *Е-о* після *ж, ч, ш, й*. *И, і* після *ж, ч, ш, щ, та г, к, х* у коренях слів.

Найголовніші випадки чергування приголосних звуків.

Вимова та написання префіксів з *-(зі-, с-), роз-, без-*; префікси *пре-, при-, прі-*.

СЛОВОТВІР. ОРФОГРАФІЯ

Змінювання та творення слів. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід слів з однієї частини мови в іншу.

Зміни приголосних при творенні слів: іменників з суфіксом на *-ин(а)* від прикметників на *-ський, -цький*; іменників і прикметників, що мають буквосполучення *-чн(-ин-)*; зміни приголосних при творенні прикметників на *-ський, -зький* та іменників на *-зтво, -цтео, -стео*.

Сполучні *о, е, в* складних словах. Написання разом і через дефіс слів з *нів-*. Дефіс у складних словах.

Творення та правопис складних і складноскорочених слів.

ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ

Поняття про лексику.

Лексичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова. Вживання багатозначних слів у прямому і переносному значеннях.

Групи слів за значенням: синоніми, антоніми, омоніми.

Власне українські і запозичені слова.

Застарілі слова і неологізми.

Загальноживані (нейтральні) і стилістично забарвлені слова: діалекти, професійні слова і терміни.

Поняття про фразеологізми. Джерела українських фразеологізмів. Прислів'я, приказки і афоризми як різновиди фразеологізмів в ролі членів речення.

МОРФОЛОГІЯ І ОРФОГРАФІЯ

Поняття про самостійні і службові частини мови.

Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Іменники назви істот і неістот. Загальні і власні назви. Велика буква і лапки у власних назвах. Рід іменників. Іменники спільного роду.

Число іменників. Іменники, що мають форму тільки однини або тільки множини.

Відмінки іменників. Кличний відмінок в українській мові. Типи відмін іменників.

Особливості відмінювання іменників, що вживаються тільки в множині.

Незмінювані іменники.

Способи творення іменників.

Правопис відмінкових закінчень іменників. Не з іменниками. Правопис найуживаніших суфіксів. Букви *е, и, і* в суфіксах *-ечок-, -ечк-, -ичок-, -інн(я), -ие(о), -ев(о)*. Написання та відмінювання чоловічих імен та по батькові.

Прикметник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Якісні, відносні та присвійні прикметники. Повні і короткі форми прикметників.

Ступені порівняння прикметників, їх утворення.

Прикметники твердої і м'якої груп, їх відмінювання.

Способи творення прикметників. Найчастіше вживані суфікси.

Правопис відмінкових закінчень. *Не* з прикметниками. Правопис найуживаніших суфіксів прикметників. Букви *ь, е* в суфіксах на означення пестливості і неповноти ознаки (*-еньк-, -есеньк-, -ісінк-, -юсінк-, -уват-, -юєат-*). Букви *ь, е, о, и* в прикметникових суфіксах *-ськ-, -ев-(-єв-), -ов-(-йов-, -ьов), -ин-у -ін-, -ичн-, а також у прикметниках на -зький, -цький*.

Одна і дві букви *н* у прикметниках.

Написання складних прикметників разом і через дефіс. Написання прізвищ прикметникової форми.

Числівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Числівники кількісні (на означення цілих чисел, дробові і збірні) та порядкові. Числівники прості і складні.

Відмінювання кількісних і порядкових числівників.

Правопис числівників. Буква **ь** на кінці числівників та перед закінченнями у непрямих відмінках. Роздільне написання складних числівників. Написання разом порядкових числівників з **-тисячний**.

Займенник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Розряди займенників.

Особові і зворотний займенники, їх відмінювання.

Питальні і відносні займенники, їх відмінювання.

Неозначені і заперечні займенники, їх утворення і відмінювання. Присвійні, вказівні, означальні займенники, їх відмінювання.

Правопис займенників. Написання прийменників із займенниками окремо. **Н** в особових займенниках 3-ї особи після прийменників. Дефіс у неозначених займенниках. **Ні** в заперечних займенниках. Вживання займенників **ви, вам** у ввічливому значенні при звертанні до однієї особи, написання цих займенників з великої букви у пошанному значенні.

Дієслово як частина мови: лексичне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Неозначена форма (інфінітив).

Види дієслів (доконаний, недоконаний).

Часи дієслів. Минулий час (зміна дієслів у минулому часі). Теперішній і майбутній (відмінювання дієслів теперішнього і майбутнього часу).

Дієслова I і II дієвідмін.

Способи дієслів (дійсний, умовний, наказовий), їх творення.

Безособові дієслова.

Способи творення дієслів.

Особливі форми дієслова: дієприслівник, дієприкметник.

Правопис дієслів. **Не** з дієсловами. Правопис **-ться, -шся** в кінці дієслів. Букви **е, и** в особових закінченнях дієслів I і II дієвідмін. Буква **ь** у дієсловах наказового способу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього і минулого часу.

Відмінювання дієприкметників.

Дієприкметниковий зворот. Відокремлення комами дієприкметникових зворотів (після означуваного іменника).

Безособові дієслівні форми на **-но, -то**, їх вживання в усному і писемному мовленні.

Правопис голосних у закінченнях дієприкметників. Правопис голосних і приголосних у суфіксах дієприкметників. **Не** з дієприкметниками. **Н** у дієприкметниках та **ни** у прикметниках дієприкметникового походження.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Дієприслівники недоконаного і доконаного виду, їх творення.

Дієприслівниковий зворот. Коми при дієприслівниковому звороті й одиничному дієприслівникові.

Правопис дієприслівників. Складні випадки вживання доконаного і недоконаного

видів дієприслівника. **Не** з дієприслівниками.

Прислівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

Ступені порівняння прислівників.

Способи творення прислівників.

Правопис прислівників. Одна і дві букви **н** у прислівниках. **Не і ні** з прислівниками. **И та і** в кінці прислівників. Дефіс у прислівниках. Написання прислівників разом і окремо.

Прийменник як службова частина мови. Прийменник як засіб зв'язку в словосполученні.

Непохідні і похідні прийменники.

Правопис прийменників разом, окремо і через дефіс.

Особливості вживання прийменників з іменниками.

Сполучник як службова частина мови. Сполучник як засіб зв'язку у реченні.

Сполучники сурядності і підрядності, їх види.

Вживання сполучників у простому і складному реченнях.

Правопис сполучників разом і окремо.

Частка як службова частина мови.

Формотворчі, заперечні та модальні частки.

Написання часток бо, но, то, от, таки.

Не з різними частинами мови.

Вигук як частина мови.

Використання вигуків як засобу виразності в художніх творах.

Правопис вигуків. Дефіс у вигуках. Кома і знак оклику при вигуках.

СИНТАКСИС. ПУНКТУАЦІЯ

Словосполучення. Будова і типи словосполучень за способами вираження головного слова. Підрядний зв'язок слів у словосполученні (узгодження, керування, прилягання).

Просте речення. Підрядний та сурядний зв'язок слів у реченні. Порядок слів у реченні. Логічний наголос. Види речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні. Окличні речення. Речення двоскладні й односкладні; прості й складні. Поширені й непоширені речення. Розділові знаки в кінці речення.

Підмет та присудок як головні члени речення. Способи вираження підмета. Простий присудок. Складний дієслівний присудок. Складний іменний присудок. Тире між підметом і присудком.

Означення, додаток і обставина як другорядні члени речення. Узгоджені й неузгоджені означення. Прикладка як різновид означення. Прямий і непрямий додаток. Обставина. Види обставин за значенням (способу дії, міри і ступеня, місця, часу, причини, мети). Порівняльний зворот. Написання поширених прикладок через дефіс; прикладки, що беруться в лапки. Виділення порівняльних зворотів комами.

Односкладні речення. Односкладні речення з головним членом у формі присудка: означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові. Односкладні речення з головним членом у формі підмета: називні.

Повні і неповні речення. Тире в неповних реченнях.

Речення з однорідними членами речення. Однорідні члени речення, інтонація речень

з однорідними членами. Узагальнююче слово при однорідних членах речення. Однорідні і неоднорідні означення. Однорідні члени речення із сполучниковим, безсполучниковим, змішаним зв'язком. Речення з кількома рядами однорідних членів. Кома між однорідними членами. Двокрапка і тире при узагальнюючих словах у реченнях з однорідними членами.

Речення із звертаннями, вставними словами. Звертання непоширені й поширені. Вставні слова, сполучення слів, речення. Поділ вставних слів за значенням. Розділові знаки при звертанні та вставних словах.

Речення з відокремленими членами. Поняття про відокремлення другорядних членів речення. Відокремлені означення, прикладки, додатки, обставини. Відокремлені уточнюючі члени речення. Розділові знаки при відокремлених членах.

Складне речення і його ознаки. Складні речення без сполучників, з сурядним і підрядним зв'язком.

Складносурядне речення, його будова і засоби зв'язку в ньому. Сполучники та смислові зв'язки між простими реченнями в складносурядному. Інтонація і розділові знаки у складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення, його будова і засоби зв'язку в ньому. Складнопідрядне речення із сполучниками і сполучними словами. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії, міри і ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові).

Синонімія складнопідрядних речень з простими реченнями і реченнями з прямою мовою. Складнопідрядні речення з кількома підрядними. Розділові знаки у складнопідрядному реченні.

Безсполучникове складне речення, особливості будови. Смислові відношення між простими реченнями (однорідні і неоднорідні). Розділові знаки в ньому. Пряма і непряма мова. Цитата. Діалог. Способи заміни прямої мови непрямою. Інтонація і розділові знаки при прямій мові. Розділові знаки при цитаті, діалозі.

ВІДОМОСТІ ПРО МОВЛЕННЯ

Загальне уявлення про спілкування і мовлення. Ситуація спілкування: адресати (той, хто говорить і пише) і адресата мовлення, мета і умови спілкування, повідомлення (висловлення), його зміст і форма. Монологічне і діалогічне мовлення. Усне і письмове мовлення. Основні правила спілкування. Тема і основна думка висловлювання. Різновиди мовленнєвої діяльності: говоріння, писання, читання, слухання. Основні вимови до мовлення: змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність. Мовленнєві помилки і недоліки.

Етика спілкування й етикет.

Поняття про текст. Поділ тексту на абзаци. План готового тексту (простий і складний). Мовні засоби зв'язку речень у тексті (сполучники, прислівники, займенники, синоніми, спільнокореневі слова, повтори).

Поняття про стилі мовлення: розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий і публіцистичний. Сфери вживання кожного з них.

Поняття про типи мовлення: розповідь, опис, роздум. Особливості побудови розповіді на основі власного досвіду, опису окремих предметів і тварин, елементарного роздуму.

СПИСОК ОСНОВНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Українська мова (підручник) Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Грамота 2013 Наказ МОН від 04.01.2013 №10.
2. Українська мова (підручник) Глазова О.П. ВД «Освіта» 2013 Наказ МОН від 04.01.2013 №10.
3. Українська мова (підручник) Заболотний О.В., Заболотний В.В. Генеза 2013 Наказ МОН від 04.01.2013 №10.
4. Рідна мова (підручник) Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Зодіак-Еко 2006 Наказ МОН від 13.07.2009 № 650.
5. Українська мова (підручник) Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. ВД «Освіта» 2011 Наказ МОН від 23.06.2011 № 643.
6. Рідна мова (підручник) Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Грамота 2006 Наказ МОН від 13.07.2009 № 650.
7. Рідна мова (підручник) Пентилюк М., Гайдаєнко І., Ляшкевич А., Омельчук С. Освіта 2006 Наказ МОН від 28.04.2006 № 341.
8. Українська мова (підручник) Пентилюк М., Гайдаєнко І., Ляшкевич А., Омельчук С. ВД «Освіта» 2011 Наказ МОН від 23.06.2011 № 648.
9. Рідна мова (підручник) Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Грамота 2007 Наказ МОН від 15.12.2009 №1133.
10. Рідна мова (підручник) Пентилюк М., Гайдаєнко І., Ляшкевич А., Омельчук С. Освіта 2007 Наказ МОН від 15.12.2009 №1133.
11. Українська мова (підручник) Пентилюк М., Гайдаснко і., Ляшкевич А., Омельчук С. ВД «Освіта» 2011 Наказ МОН від 23.06.2011 № 648.
12. Рідна мова (підручник) Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Зодіак-Еко 2007 Наказ МОН від 15.12.2009 №1133.
13. Українська мова (підручник) Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. ВД «Освіта» 2011 Наказ МОН від 23.06.2011 № 648.
14. Українська мова (підручник) Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. Зодіак-Еко 2008 Наказ МОН від 26.04.2011 №375.
15. Українська мова (підручник) Глазова О.П., Кузнецов Ю.Б. ВД «Освіта» 2011 Наказ МОН від 26.04.2011 №375.
16. Українська мова (підручник) Заболотний О.В., Заболотний В.В. Генеза 2008 Наказ МОН від 26.04.2011 №375.
17. Українська мова (підручник) Єрмоленко С.Я., Сичова Т.В. Грамота 2008 Наказ МОН від 26.04.2011 № 375.
18. Українська мова (підручник) Пентилюк М.І., Гайдаєнко І.В. Освіта 2008 Наказ МОН від 26.04.2011 №375.
19. Українська мова. (Підручник для загальноосвітніх навчальних закладів (класів) з поглибленим вивченням української мови) Тихоша В.І., Караман С. О., Мартос С. А. ВД «Освіта» 2012 Лист МОН від 19.07.2010 № 1/11-6575.
20. Українська мова (підручник) Заболотний В.В., Заболотний О.В. Генеза 2009 Наказ МОН від 02.02.2009 № 56.
21. Українська мова (підручник) Глазова О.П. Кузнецов Ю.Б. Зодіак-ЕКО 2009 Наказ МОН від 02.02.2009 №56.
22. Українська мова (підручник) Пентилюк М.І., Гайдаєнко І.В., Ляшкевич А.І.,

Омельчук С.А. Освіта 2009 Наказ МОН від 02.02.2009 № 56.
23.Українська мова (підручник) Єрмоленко С.Я., Сичова В.Т. Грамота 2009 Наказ МОН від 02.02.2009 № 56.

СПИСОК ДОДАТКОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Глазова О. П. Українська орфографія: Навч. посібник. — Харків: Веста: Вид-во „Ранок», 2005.-384 с.
2. Козачук Г. О. Українська мова для абітурієнтів: Навч. посіб. — 7-ме вид., стереотип. — К.: Вища шк, 2006.-287 с.
3. Фурдуй М. І. Українська мова. Практикум з правопису: Навч. посібник / За ред. В. В. Різуна. — К.: Либідь, 2003. — 272 с.
4. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови. — К.: Освіта, 2002. — 254 с.
5. Орфографічний словник української мови: Близько 120000 слів / Уклад.: С. І. Головащук, М. М. Пещак, В. М. Русанівський, О. О. Тараненко. — К.: Вид-во „Довіра», 1994. — 864 с.
6. Словник іншомовних слів / Укладачі: С. М. Морозов, Л. М. Шкарапута. — К.: Наук, думка, 2000. — 680 с.
7. Український правопис / Ін-т мовознавства ім. О.О.Потебні НАН України, Ін-т укр.мови НАН України.— К.: Наук, думка,2007.- 288 с.
8. Чукіна В. Ф., Почтаренко О. М., Почтаренко Г. С. Український правопис в таблицях і схемах: Навчальне видання. — К.: Логос, 2005. — 176 с.
9. Ющук І. П. Українська мова. Підручник. — К.: Либідь, 2003. — 640 с.
10. Волох О.Т., Чемерисов М.Т., Чернов Є.І. Сучасна українська літературна мова. - К., "Вища школа", 1989.
11. Лепеха Т.В. Українська мова. - К., "Просвіта", 2000.
12. Ющук І.П. Практикум з правопису української мови. - К., "Освіта", 2000.

Критерії оцінювання знань з української мови (диктанту) для вступників на основі базової загальної середньої освіти зі спеціальностей 013 «Початкова освіта», 014.10 «Середня освіта (Трудове навчання та технології)»

Диктант з української мови оцінюється на підставі таких критеріїв:

- орфографічні та пунктуаційні помилки обраховуються разом й оцінюються однаково;
- помилки у слові, яке повторюється в диктанті кілька разів, вважаються однією помилкою; помилки на те саме правило, але в різних словах і різних реченнях вважаються різними помилками;
- розрізняються грубі та негрубі помилки; до негрубих помилок відносять:
  - винятки з усіх правил;
  - написання великої літери у складних власних назвах;
  - правопис прислівників, утворених від іменників з прийменниками;
  - у випадках, що вимагають розрізнення не та ні (у словосполученнях не хто інший, як...; не що інше, як...; ніхто інший не... ; ніщо інше не...);
  - заміна одного співвідносного розділового знака іншим;

- заміна українських букв російськими.

Під час остаточного обрахунку помилок дві негрубі помилки вважаються однією грубою;

- п'ять виправлень неправильного написання на правильне прирівнюються до однієї помилки;

- оцінка "12" балів не ставиться за наявності одного і більше виправлень;

- орфографічні та пунктуаційні помилки на правила, вивчення яких не передбачене шкільною програмою, виправляються, але не враховуються.

Нормативи оцінювання робіт.

Оцінка за шкалою 1 – 12 балів	Рейтингова оцінка 100 – 200 балів	Кількість помилок
1	70	15-16 і більше
2	80	13-14
3	90	11-12
4	100	9-10
5	110	7-8
6	120	5-6
7	130	4
8	140	3
9	155	1+1 (негруба) – 2
10	170	1
11	185	1 (негруба)
12	200	-